

URZĄD PATENTOWY w WARSZAWIE OPIS PATENTOWY

Nr 32169

Docen. 3100
Kl. 39 b, 26/02

Czesław Zbierzyński, Warschau

Skóra sztuczna

Zgłoszono 25 lipca 1940

Udzielono 2 września 1943

Wynalazek niniejszy dotyczy skóry sztucznej do wyrobu podeszew.

Skóra sztuczna według wynalazku posiada zalety skóry podeszwowej i przewyższa ją wytrzymałością na rozciąganie, zginanie, ściskanie i zdzieranie.

Jeżeli przyjmie się jako współczynnik wytrzymałości skóry liczbę 10, to odpowiednie wytrzymałości skóry sztucznej według wynalazku są następujące:

na rozciąganie	12,
„ zginanie	40,
„ ściskanie	25,
„ zdzieranie	15.

Znany jest szereg sposobów wytwarzania skór sztucznych, posiadających w mniejszym lub większym stopniu cechy

skóry naturalnej. Wszystkie te jednak skóry nie dorównują trwałością skórze prawdziwej.

Skórę sztuczną według wynalazku niniejszego wytwarza się jak następuje: czysty kauczuk rozpuszcza się w rozpuszczalniku (benzenie, benzynie ciężkiej, dwusiarczku węgla, czterochlorku węgla itd.).

Po dwóch dniach kauczuk zaczyna się rozpuszczać; po zupełnym rozpuszczeniu go do otrzymanej masy w postaci galarety dodaje się zmielonej skóry podeszwowej, odpadków włosów ludzkich oraz włókien wiskozowych w następującym stosunku:

1,0 kg kauczuku,
1,5 „ skóry mielonej,
0,2 „ włosów,
0,2 „ włókien z wiskozy.

Masę miesza się dokładnie za pomocą mieszadeł, żeby naczynia włoskowate skóry i włosów dokładnie zmieszały się i nasiąkły kauczukiem.

Otrzymaną masę nakłada się na sita i poddaje suszeniu w przewiewowych suszarkach elektrycznych. Po przeschnięciu zdejmuje się płyty, które następnie poddaje się suszeniu przez 24 godziny, po czym stłacza się pod ciśnieniem mniej więcej

500 kg/cm² i otrzymuje się płyty o grubości 3—5 mm.

Z a s t r z e ż e n i e p a t e n t o w e .

Skóra sztuczna z kauczuku, zmielonej skóry naturalnej i wiskozy, znamienna tym, że zawiera 20% odpadków włosów ludzkich.

C z e s ł a w Z b i e r z y ŋ s k i